

- 3) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu būtu negatīva, vai Direktīvas 86/653/EEK 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzēts, ka tirdzniecības pārstāvis var pildīt citus uzdevumus, kas nav tie, kuri ir saistīti ar preču pirkšanas vai pārdošanas darījumu apspriešanu pilnvarotāja vārdā, un kas nav tie, kas saistīti ar darījumu apspriešanu un slēgšanu pilnvarotāja vārdā, tikai kā papildu uzdevumus?

⁽¹⁾ OV 1986, L 382, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Heiko Jonny Maniero/Studienstiftung des deutschen Volkes eV*

(Lieta C-457/17)

(2017/C 347/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Heiko Jonny Maniero*

Atbildētāja: *Studienstiftung des deutschen Volkes eV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādu stipendiju piešķiršana, kuru mērķis ir finansēt pētniecības vai studiju projektus ārvalstīs un kuras piešķir reģistrēta apvienība, ietilpst jēdzienā “izglītība” Direktīvas 2000/43/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai, piešķirot pirmajā prejudiciālajā jautājumā minētās stipendijas, atlases kritērijs par Vācijā nokārtotu pirmo valsts eksāmenu tiesību zinātnēs ir pretendenta netieša diskriminācija Direktīvas 2000/43/EK 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ja pretendents, kurš ir Savienības pilsonis, ir ieguvis līdzīgu grādu valstī ārpus Eiropas Savienības un šīs grāda iegūšanas vietas izvēle nav saistīta ar pretendenta etnisko piederību, tomēr viņam, pamatojoties uz dzīvesvietu Vācijā un teicamām vācu valodas zināšanām, tāpat kā Vācijas pilsonim bija iespēja pēc Vācijā pabeigtām tiesību zinātņu studijām nokārtot pirmo valsts eksāmenu tiesību zinātnēs?

Vai šajā gadījumā ir būtiski, ka stipendiju programmas mērķis bez piesaistes diskriminējošām īpašībām ir, finansējot pētniecības un studiju projektu ārvalstīs, sniegt tiesību zinātņu studiju absolventiem Vācijā zināšanas par ārvalstu tiesību sistēmām, ārvalstu pieredzi un valodu zināšanas?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV 2000, L 180, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *SGI/Ministre de l'Action et des Comptes Publics*

(Lieta C-459/17)

(2017/C 347/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: SGI

Atbildētāja: *Ministre de l'Action et des Comptes Publics*

Prejudiciālais jautājums

Vai 1977. gada 17. maija Sestās PVN direktīvas ⁽¹⁾ 17. panta, kura normas būtībā tika iekļautas 2006. gada 28. novembra Direktīvas par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 168. pantā, noteikumi jāinterpretē tādējādi, ka, lai nodokļu maksātājam atteiktu īstenot tiesības no pievienotās vērtības nodokļa, ar ko tiek aplikts tā darījums, atskaitīt nodokli, kas uzrādīts rēķinos par tādām precēm vai pakalpojumiem, par ko nodokļu pārvalde konstatējusi, ka tie faktiski nav piegādāti vai sniegti, jebkurā gadījumā ir jānoskaidro, vai nodokļu maksātājs zināja vai tam būtu vajadzējis zināt, ka minētais darījums ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, neatkarīgi no tā, vai krāpšanu organizējis rēķina izsniedzējs, tā saņēmējs vai trešā persona?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV, L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) –
*Valériane SNC/Ministre de l'Action et des Comptes Publics***

(Lieta C-460/17)

(2017/C 347/16)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Valériane SNC*

Atbildētāja: *Ministre de l'Action et des Comptes Publics*

Prejudiciālais jautājums

Vai 1977. gada 17. maija Sestās PVN direktīvas ⁽¹⁾ 17. panta, kura normas būtībā tika iekļautas 2006. gada 28. novembra Direktīvas par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽²⁾ 168. pantā, noteikumi jāinterpretē tādējādi, ka, lai nodokļu maksātājam atteiktu īstenot tiesības no pievienotās vērtības nodokļa, ar ko tiek aplikts tā darījums, atskaitīt nodokli, kas uzrādīts rēķinos par tādām precēm vai pakalpojumiem, par ko nodokļu pārvalde konstatējusi, ka tie faktiski nav piegādāti vai sniegti, jebkurā gadījumā ir jānoskaidro, vai nodokļu maksātājs zināja vai tam būtu vajadzējis zināt, ka minētais darījums ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu, neatkarīgi no tā, vai krāpšanu organizējis rēķina izsniedzējs, tā saņēmējs vai trešā persona?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV, L 145, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV, L 347, 1. lpp.).
